

Het is zaterdag 24 januari 2009, ik heb 5 weken niet gevist vanwege het ijs. Ik kan echter niet langer thuis blijven ondanks de zeer lage barometerstand die er op vrijdag was. Het was op 2 na de laagste barometerstand sinds 100 jaar. Die 2 andere barometerstanden staan nog steeds aangegeven op mijn oude barometer. Vroeger op de boerderij kreeg je 2 maal in de week een krantje zonder weerbericht. Een radio hadden we ook niet dus die barometer stuurde onze bezigheden. Men zegt dat de vissen niet of slecht bijten met een lage barometerstand maar we gaan toch op pad.

We gingen naar een vliet waar ik deze winter nog niks gevangen had. Een gele streamer er aan en vissen maar. Na 5 minuten voelde ik een bonk en een snoek sprong uit het water. Hij schudde wat met z'n kop en los was hij weer. Nadat ik weer ingeworpen had zag ik een kolk bij mijn streamer en even later weer een kolk. Ze doen het toch wel. Dan volgen maar liefs 4 uren zonder enige beweging in het water. Ik was juist van plan de moed op te geven in het singeltje waar ik aan het vissen was toen ik weer een flinke bonk voelde. Een mooie snoek liet zich zien en ging er weer met mijn streamer vandoor. Ik zag dat deze snoek aan de zijkant van zijn lip gehaakt was en wilde hem wel eens meten. Met de kiewgreep beurde ik de snoek uit het water en lag hem naast mijn hengel waar een maatverdeling op staat. Ik zag dat hij een lengte van 80 cm had. Ook zag ik, dat hij een soort van uitstulping bij z'n staart had, een soort van wrat. Nadat ik de snoek had teruggezet, ging ik 20 meter verderop vissen. Vrijwel direct na mijn worp zag ik een snoek omhoog komen die mijn streamer greep. Ik voelde dat de snoek wat minder vocht. Voorts zag ik, dat deze snoek ook een uitstulping bij z'n staart had en na meting was hij ook 80 cm. Ik had dus dezelfde snoek gevangen. Ongelofelijk. Dezelfde snoek was dus gewoon weer achter mijn streamer aangegaan.

Ik heb 40 jaar terug ook eens zoiets meegemaakt in de Tecopse wetering. Daar werd destijds heel leuk snoek gevangen. Ik ging toen op mijn fiets met aan het stuur een emmertje met daarin 3 kleine voorntjes op pad. Toen visten wij met voorntjes. De primus ging ook mee om een bak verse koffie te zetten. Het was die dag een akelige koude dag. De Tecopse wetering was een hele lange wetering en direct aan het begin ving ik al een mooie snoek van 90 cm. Ik viste verder de hele wetering af en toen ik weer aan het begin kwam, ging de snoekdobber weer onder. Wat bleek, ik had weer dezelfde snoek gevangen. Ik kon dat toen niet geloven, maar nu wel.

Nog iets bizars. Ik ging eens met Anton snoeken in de Meiepolder. Toen wij daar aankwamen, was Anton zijn streamerhengel vergeten. Hij had de hengel in de garage laten staan. Gelukkig lag er in de kofferbak nog een klein telescopisch werphengeltje. Een spinner no. 6 er op en vissen maar. Het was die dag zonnig weer met een kabbel op het water. Anton ving die dag 9 snoeken en ik kreeg op mijn streamers een aanbeet. Ik heb alle streamers geprobeerd die ik bij

Ongelooflijk

Geschreven door Dirk de Haan (rip)
zondag 01 maart 2009 00:00 -

mij had, niets hielp ik werd er stapelgek van. Hierna heb ik thuis een soort lepel in elkaar geknutseld die ik aan een # 7 lijn kon werpen. De week daarop ben ik met Aad naar dezelfde stek gegaan. Aad viste die dag met gele streamers en ik met de zelf in elkaar geknutselde lepel. Aad ving 3 snoeken en ik kreeg geen stootje. Ik was wel heel blij, want ik had mijn geloof in het streameren weer terug.

Mensen ga vissen en blijf je verbazen.

Groeten Dirk de Haan.